

Sygn. akt VI GC 2231/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 lutego 2019 roku

Sąd Rejonowy w Gdyni VI Wydział Gospodarczy, w składzie:

Przewodniczący:	SSR Justyna Supińska	
Protokolant:	st. sekr. sąd. Barbara Suwara	

po rozpoznaniu w dniu 15 lutego 2019 roku w Gdyni

na rozprawie

sprawy z powództwa **F. G.**

przeciwko (...) **spółce akcyjnej z siedzibą w W.**

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego (...) spółki akcyjnej z siedzibą w W. na rzecz powoda F. G. kwotę 3 531,29 złotych (trzy tysiące pięćset trzydzieści jeden złotych dwadzieścia dziewięć groszy) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi za okres od dnia 05 września 2016 roku do dnia zapłaty;

II. w pozostałym zakresie oddala powództwo;

III. zasądza od pozwanego (...) spółki akcyjnej z siedzibą w W. na rzecz powoda F. G. kwotę 2 120,26 złotych (dwa tysiące sto dwadzieścia złotych dwadzieścia sześć groszy) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt VI GC 2231/17

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 25 września 2017 roku powód F. G. domagał się zasądzenia od pozwanego (...) spółki akcyjnej z siedzibą w W. kwoty 3 741,29 złotych wraz odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi za okres od dnia 05 września 2016 roku do dnia zapłaty, a także kosztów procesu.

W uzasadnieniu powód wskazał, że w wyniku kolizji drogowej uszkodzeniu uległ pojazd marki V. o numerze rejestracyjnym (...). Poszkodowany zlecił powodowi naprawę uszkodzonego pojazdu i wynajął również od niego pojazd zastępczy.

Na kwotę dochodzoną niniejszym postępowaniem składają się kwoty: 2 940 złotych z tytułu pozostałych kosztów najmu pojazdu zastępczego oraz 801,29 złotych z tytułu pozostałych kosztów naprawy pojazdu.

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 13 listopada 2017 roku wydanym w sprawie o sygn. akt VI GNc 5353/17 referendarz sądowy Sądu Rejonowego w Gdyni uwzględnił żądanie pozwu w całości.

Pozwany (...) spółka akcyjna z siedzibą w W. w sprzeciwie od powyższego orzeczenia wniósł o oddalenie powództwa wskazując, iż zweryfikował stawki za prace naprawcze z przyjętych przez powoda kwot 115/135 złotych netto za roboczogodzinę prac blacharsko – mechanicznych i lakierniczych do stawki odpowiednio w kwocie 95/95 złotych. Pozwany zakwestionował również okres najmu pojazdu zastępczego wskazując, że pojazd poszkodowanego nadawał się do jazdy i mógł zostać umieszczony w warsztacie naprawczym dopiero po weryfikacji kosztorysu naprawy i po otrzymaniu przez zakład naprawczy odpowiednich części.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 10 maja 2016 roku doszło do kolizji drogowej, w wyniku której uszkodzony został pojazd marki V. o numerze rejestracyjnym (...) należący do (...) GmbH spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W.. Użytkownikiem tego pojazdu był (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S. uprawniony do odliczenia podatku od towarów i usług z tytułu kosztów związanych z korzystaniem z tego pojazdu w 100%.

Odpowiedzialność za przedmiotową szkodę ponosił kierujący pojazdem ubezpieczony od odpowiedzialności cywilnej w (...) spółce akcyjnej z siedzibą w W..

niesporne

(...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S. zlecił naprawę uszkodzonego pojazdu F. G., który prowadzi (...) kategorii przyznanej przez (...) Izbę Rzemieślniczą Małych i Średnich Przedsiębiorstw z siedzibą w G..

W dniu 05 lipca 2016 roku z tytułu naprawy pojazdu marki V. o numerze rejestracyjnym (...) F. G. wystawił (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S. fakturę numer (...) na kwotę 15 597,91 złotych netto, stosując stawki za prace blacharsko – mechaniczne w kwocie 115 złotych netto i za prace lakiernicze w kwocie 135 złotych netto.

faktura – k. 26 akt, kalkulacja naprawy – k. 27-31 akt, zaświadczenie – k. 13 akt, faktury – k. 10 akt, zeznania świadka M. W. – protokół rozprawy z dnia 16 kwietnia 2018 roku – k. 98 akt (zapis obrazu i dźwięku 00:03:57-00:11:58)

W dniu 05 lipca 2016 roku z tytułu najmu pojazdu zastępczego marki V. o numerze rejestracyjnym (...) przez okres 25 dób F. G. wystawił (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S. fakturę numer (...) na kwotę 5 250 złotych netto (według stawki w kwocie 210 złotych netto).

faktura – k. 29 akt

W dniu 16 września 2016 roku (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S. zawarł z (...) GmbH spółką z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. umowę cesji praw do odszkodowania w związku z uszkodzeniem pojazdu marki V. o numerze rejestracyjnym (...).

W dniu 26 września 2016 roku (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S. zawarł z F. G. cesję praw do odszkodowania obejmującego zwrot kosztów naprawy pojazdu marki V. o numerze rejestracyjnym (...) oraz zwrot kosztów najmu pojazdu zastępczego w związku ze szkodą z dnia 10 maja 2016 roku.

umowa cesji wraz z pełnomocnictwami – k. 12-20 akt, umowa o zwolnieniu z długu i przelewu wierzytelności – k. 21 akt

(...) spółka akcyjna z siedzibą w W. wypłacił odszkodowanie z tytułu naprawy pojazdu marki V. o numerze rejestracyjnym (...) w łącznej kwocie 14 796,62 złotych uwzględniając stawki za roboczogodzinę prac blacharsko – mechanicznych i lakierniczych odpowiednio w kwocie 110/110 złotych netto oraz odszkodowanie z tytułu najmu pojazdu zastępczego w kwocie 2 310 złotych przyjmując okres 11 dni i stawkę w kwocie 210 złotych netto za dobę najmu pojazdu.

decyzja – k. 33-34, 58, 59 akt

Zakłady (...) kategorii na terenie T. w okresie likwidacji szkody stosowały stawki za roboczogodzinę prac blacharsko – mechanicznych w kwocie od 100 złotych netto do 120 złotych netto oraz za roboczogodzinę prac lakierniczych w kwocie od 115 złotych netto do 135 złotych.

Uzasadniony okres najmu pojazdu zastępczego na czas naprawy pojazdu marki V. o numerze rejestracyjnym (...) w związku z jego uszkodzeniem w dniu 10 maja 2016 roku wynosił 24 doby i obejmował:

- dzień 06 czerwca 2016 roku – przekazanie pojazdu do naprawy – 1 dzień,
- dzień 07 czerwca 2016 roku – zgłoszenie oględzin dodatkowych – 1 dzień,
- oględziny dodatkowe w dniu 17 czerwca 2016 roku – 10 dni,
- dzień 18 i 19 czerwca 2016 roku – dni wolne (sobota i niedziela) – 2 dni,
- technologiczny czas naprawy w dniach 20 czerwca 2016 roku – 30 czerwca 2016 roku (w tym sobota i niedziela oraz wydanie pojazdu po naprawie) – 11 dni.

opinia biegłego sądowego M. J. – k. 109-114 akt, uzupełniająca opinia biegłego sądowego M. J. – k. 127-128 akt

Sąd zważył co następuje:

Stan faktyczny w niniejszej sprawie, który w dużej mierze pozostawał bezsporny pomiędzy stronami, Sąd ustalił na podstawie oświadczeń stron.

Sąd uwzględnił także wyżej wymienione dowody z dokumentów przedłożonych przez strony w toku postępowania, których zarówno autentyczność, jak i prawdziwość w zakresie twierdzeń w nich zawartych, nie budziła wątpliwości Sądu, a zatem brak było podstaw do odmowy dania im wiary, tym bardziej, że nie były one kwestionowane w zakresie ich mocy dowodowej przez żadną ze stron.

Pozostałe dokumenty nie miały znaczenia dla rozstrzygnięcia, gdyż nie wnosiły do sprawy nowych i istotnych okoliczności.

Sąd oparł się także na zeznaniach świadka M. W. w zakresie, w jakim świadek potwierdził oddanie pojazdu do naprawy zakładowi naprawczemu powoda. Odnosząc się natomiast do wskazywanej przez świadka – pracownika (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S. – okoliczności posiadania przez ten podmiot także innych pojazdów i uzyskania przez świadka innego pojazdu, którym się poruszał na czas naprawy uszkodzonego pojazdu, jak też i zeznań, w których świadek wskazał, że „firma raczej nie potrzebowała takiego samochodu” oraz „jak oddaliśmy pojazd do naprawy, to nie brakowało nam pojazdów”, to w ocenie Sądu nie sposób uznać, że świadek jako pracownik przedmiotowej spółki posiadał pełną wiedzę i rozeznanie w tym zakresie. Jednocześnie pozwany reprezentowany przez zawodowego pełnomocnika nie wykazał żadnej inicjatywy odnośnie tej okoliczności, w szczególności nie wnosił o przeprowadzenie dowodu z zeznań osób uprawnionych do reprezentowania poszkodowanego na powyższą okoliczność. Jednocześnie wskazać należy, że wbrew twierdzeniom strony pozwanej, okoliczność, że świadek ten nie posiada wiedzy o ewentualnym wynajęciu pojazdu zastępczego i osobie, która go użytkowała, w żadnej mierze nie podważa faktu wynajęcia tego pojazdu, skoro świadek – jak zeznał – korzystał w tym czasie z innego pojazdu udostępnionego mu przez pracodawcę, przy czym zważyć należy, że z pojazdu uszkodzonego nie korzystał tylko świadek, ale również i inni pracownicy. Wreszcie wskazać należy że świadek – co wynika wprost z jego zeznań – jedynie dokonał faktycznej czynności odprowadzenia uszkodzonego pojazdu do zakładu naprawczego, natomiast umowę najmu pojazdu zastępczego zawarł prokurent (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S., zaś autentyczność i prawdziwość tego dokumentu nie była przez pozwanego kwestionowana.

Postanowieniem z dnia 15 lutego 2019 roku Sąd oddalił wniosek o dopuszczenie i przeprowadzenie dowodu z zeznań świadka D. K., albowiem mimo zobowiązania Sądu pełnomocnik powoda nie wskazał adresu świadka.

Postanowieniem z dnia 15 lutego 2019 roku Sąd oddalił wniosek o dopuszczenie i przeprowadzenie dowodu z oględzin pojazdu marki V. o numerze rejestracyjnym (...) na okoliczność ustalenia zakresu uszkodzeń oraz stanu pojazdu przed zdarzeniem z dnia 10 maja 2016 roku i kosztu naprawy pojazdu uznając go za zbędny i mając na uwadze, że zakres uszkodzeń nie był sporny w sprawie, a spór dotyczył jedynie okresu najmu pojazdu zastępczego i wysokości stawki za prace naprawcze, a nie ich ilości (roboczogodzin).

Dokonując rozstrzygnięcia kwestii spornych w niniejszej sprawie Sąd oparł się także na opinii biegłego sądowego w zakresie techniki i mechaniki motoryzacyjnej M. J., który na podstawie akt sprawy, w tym akt szkody, ustalił uzasadniony w niniejszej sprawie okres najmu pojazdu zastępczego, a także stawki za prace naprawcze wskazując, że zakłady (...) kategorii na terenie T. w okresie likwidacji szkody stosowały stawki za roboczogodzinę prac blacharsko – mechanicznych w kwocie od 100 złotych netto do 120 złotych netto oraz za roboczogodzinę prac lakierniczych w kwocie od 115 złotych netto do 135 złotych, zaś uzasadniony okres najmu pojazdu zastępczego na czas naprawy pojazdu marki V. o numerze rejestracyjnym (...) w związku z jego uszkodzeniem w dniu 10 maja 2016 roku wynosił 24 doby. Jednocześnie Sąd pominął część opinii biegłego sądowego w zakresie dotyczącym ustaleń wysokości stawek za najem pojazdu zastępczego, okoliczność ta w sprawie nie była bowiem sporna.

W ocenie Sądu opinia biegłego sądowego została sporządzona wedle tezy dowodowej wysnutej przez Sąd, poza tym jest logiczna, zgodna z zasadami doświadczenia życiowego i wskazaniami wiedzy. Komunikatywność jej sformułowań pozwala na zrozumienie wyrażonych w niej ocen i poglądów, a także sposobu dochodzenia do wniosków końcowych, przy czym nie zawiera ona wewnętrznych sprzeczności i wykluczających się wzajemnie wniosków.

Pismem procesowym z datą w nagłówku „dnia 12 września 2018 roku” (k. 121-122 akt) pozwany wskazał, że w świetle opinii biegłego sądowego poszkodowany miał możliwość dokonania naprawy pojazdu z uwzględnieniem stawek za prace naprawcze niższych niż przyjęte przez powoda, zaś sam technologiczny czas naprawy pojazdu wynosi 9 dni. Jednocześnie pozwany zarzucił, że biegły sądowy pominął zeznania świadka M. W. dotyczące jeżdżności pojazdu oraz wskazał, że jego zeznania poddają w wątpliwość w ogóle fakt wynajęcia pojazdu zastępczego od powoda.

Odnosząc się w tym miejscu do powyższego zarzutu, jak już wskazano w powyższej części uzasadnienia, w ocenie Sądu, okoliczność, że świadek ten nie posiada wiedzy o ewentualnym wynajęciu pojazdu zastępczego i osobie, która go użytkowała, w żadnej mierze nie podważa faktu wynajęcia tego pojazdu, skoro świadek – jak zeznał – korzystał w tym czasie z innego pojazdu udostępnionego mu przez pracodawcę, przy czym z pojazdu uszkodzonego nie korzystał tylko świadek, ale również i inni pracownicy. Wreszcie wskazać należy że świadek – co wynika wprost z jego zeznań – jedynie dokonał faktycznej czynności odprowadzenia uszkodzonego pojazdu do zakładu naprawczego, natomiast umowę najmu pojazdu zastępczego zawarł prokurent (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S., zaś autentyczność i prawdziwość tego dokumentu nie była przez pozwanego kwestionowana. Nadto ustalenie okoliczności samego wynajęcia pojazdu zastępczego, czy ocena zasadności takiego zachowania poszkodowanego należą do Sądu, a nie biegłego sądowego.

W opinii uzupełniającej biegły sądowy odnosząc się do zarzutów pozwanego wskazał, że niezbędny technologicznie czas naprawy jest jedynie czasokresem wykonywania operacji naprawczych zgodnie z zaleceniem producenta pojazdu, przy uwzględnieniu współczynnika efektywności pracy, w sprawie zaś zaistniała konieczność przeprowadzenia dodatkowych oględzin w warunkach warsztatowych. Powyższe oznaczało, że przedmiotowy pojazd musiał zostać do tych oględzin odpowiednio przygotowany poprzez wybudowanie elementów w strefie uszkodzenia i z momentem „rozbiorzenia” pojazd utracił możliwość dalszego użytkowania. Ustalony przez biegłego sądowego okres najmu pojazdu zastępczego uwzględniał więc okres oczekiwania na oględziny dodatkowe, który wynosił 13 dni i znacząco wpłynął na długość tego okresu.

Powyższe założenia i wnioski biegłego sądowego nie były kwestionowane przez żadną ze stron, toteż dzieląc ich słusność Sąd oparł się na opinii biegłego sądowego (podstawowej i uzupełniającej) dokonując rozstrzygnięcia kwestii spornych w sprawie.

W ocenie Sądu powództwo zasługiwało na uwzględnienie w części.

W niniejszej sprawie powód F. G. domagał się zasądzenia od pozwanego (...) spółki akcyjnej z siedzibą w W. kwoty 3 741,29 złotych wraz odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi za okres od dnia 05 września 2016 roku do dnia zapłaty tytułem zwrotu pozostałej kwoty odszkodowania za naprawę pojazdu i tytułem zwrotu pozostałej części kosztów najmu pojazdu zastępczego.

Poza sporem w niniejszej sprawie pozostawała zasada odpowiedzialności pozwanego (...) spółki akcyjnej z siedzibą w W. z tytułu przedmiotowej szkody zaistniałej w pojeździe marki V. o numerze rejestracyjnym (...) w wyniku zdarzenia komunikacyjnego mającego miejsce w dniu 10 maja 2016 roku, jak również zakres czynności naprawczych, jakie należało wykonać i ich pracochłonność.

Sporna była natomiast wysokość kosztów naprawy, tj. stawek za prace naprawcze, a także okres najmu pojazdu zastępczego.

Dokonując dalszych rozważań wskazać należy, iż zasada odpowiedzialności pozwanego jest uregulowana w ramach treści art. 822 § 1 k.c., zgodnie z którym przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej zakład ubezpieczeń zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, względem których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo osoba, na której rzecz została zawarta umowa ubezpieczenia. Źródłem odpowiedzialności sprawcy jest z kolei treść art. 436 § 2 k.c., który stanowi, iż w razie zderzenia się mechanicznych środków komunikacji poruszanych za pomocą sił przyrody, wymienione w art. 435 k.c. osoby mogą wzajemnie żądać naprawienia poniesionych szkód tylko na zasadach ogólnych, czyli na statuowanej przez treść art. 415 k.c. zasadzie winy. W ramach obowiązkowego ubezpieczenia komunikacyjnego ubezpieczyciel zobowiązuje się do wypłaty odszkodowania, jakie sprawca szkody komunikacyjnej zobowiązany jest zapłacić poszkodowanemu. Poszkodowany może natomiast dochodzić roszczeń z tego tytułu bezpośrednio od ubezpieczyciela sprawcy szkody. Odpowiedzialność ubezpieczyciela wobec poszkodowanego jest więc rozpatrywana w kategoriach odpowiedzialności deliktowej, a jej zakres zależy od zakresu odpowiedzialności sprawcy szkody.

Podstawowe znaczenie dla ustalenia wysokości szkody, a tym samym zakresu odpowiedzialności odszkodowawczej pozwanego, ma przepis art. 361 § 2 k.c. ustanawiający zasadę pełnej kompensacji szkody oraz przepis art. 363 § 1 k.c., zgodnie z którym naprawienie szkody powinno nastąpić, według wyboru dokonanego przez poszkodowanego, poprzez zapłatę odpowiedniej sumy pieniężnej bądź przywrócenie stanu poprzedniego.

Jak podkreślił Sąd Najwyższy w uchwale z dnia 13 czerwca 2003 roku w sprawie o sygn. akt III CZP 32/03 (Monitor Prawniczy 2004/2/81) odszkodowanie przysługujące od ubezpieczyciela odpowiedzialności cywilnej za uszkodzenie pojazdu mechanicznego obejmuje niezbędne i ekonomicznie uzasadnione koszty naprawy pojazdu, ustalone według cen występujących na lokalnym rynku, zaś na sumę odszkodowania składają się przede wszystkim koszty przywrócenia pojazdu do stanu technicznego sprzed wypadku ustalone według części zamiennych i usług koniecznych do wykonania naprawy (Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 16 maja 2002 roku, sygn. akt V CKN 1273/00, LEX numer 55515).

Koszty naprawy samochodu można zaliczyć do kategorii niezbędnych i ekonomicznie uzasadnionych kosztów naprawy, wyłącznie gdy odpowiadają cenom stosowanym przez usługodawców na lokalnym rynku. Należy przy tym podkreślić, że poszkodowanemu przysługuje prawo wyboru warsztatu naprawczego, któremu powierzy dokonanie naprawy uszkodzonego pojazdu. Wskazać w tym miejscu należy, iż każdy zakład naprawczy stosuje stawki ustalone indywidualnie, które wynikają z ponoszonych kosztów i ustalenia cen na takim poziomie, by móc utrzymać firmę, przy czym koszt ten zależy od wielu elementów takich jak np. położenie firmy, podaży usług, dzierżawy pomieszczeń. Nie ma zatem żadnych podstaw do tego, by uznawać tzw. stawki przeciętne, czy w jakikolwiek sposób uśrednione.

Jak wynika z treści opinii biegłego sądowego M. J. zakłady (...) kategorii (a takim jest zakład prowadzony przez powoda) na terenie T. w okresie likwidacji szkody stosowały stawki za roboczogodzinę prac blacharsko –

mechanicznych w kwocie od 100 złotych netto do 120 złotych netto oraz za roboczogodzinę prac lakierniczych w kwocie od 115 złotych netto do 135 złotych.

W tej sytuacji uwzględnić należało w kosztach naprawy przedmiotowego pojazdu stawki stosowane przez powoda w kwocie 115 złotych netto za godzinę prac blacharsko – mechanicznych i w kwocie 135 złotych netto za godzinę prac lakierniczych, albowiem powód wykazał, że były one stawkami rynkowymi, tj. stawki w takiej wysokości występowały na lokalnym rynku. W tej sytuacji nie ma zaś w ocenie Sądu żadnych podstaw do obniżenia zastosowanych stawek do stawek przyjętych przez pozwanego, tj. w kwocie 110/110 złotych netto za roboczogodzinę prac (uwzględnienie stawek w tej wysokości przez pozwanego wynika wprost z decyzji pozwanego z dnia 14 września 2016 roku (k. 33 akt).

W niniejszej sprawie powód F. G. domagał się w związku z naprawą uszkodzonego pojazdu kwoty 801,29 złotych tytułem różnicy między kosztami naprawy wynikającymi z wystawionej faktury w kwocie 15 597,91 złotych netto a kwotą wypłaconą przez ubezpieczyciela z tego tytułu, tj. kwotą 14 796,62 złotych, co wynikało z przyjęcia przez ubezpieczyciela niższej stawki za prace naprawcze, a zatem, mając na uwadze powyższe rozważania dotyczące wykazania przez powoda rynkowości jego stawek, żądanie powoda w tym zakresie uznać należało za zasadne w całości.

Odnosząc się natomiast do żądania w zakresie kosztów wynajmu pojazdu zastępczego, to wskazać należy, że przywołany powyżej przepis art. 361 § 2 k.c. statuuje zasadę pełnego odszkodowania. Podstawową funkcją odszkodowania jest bowiem kompensacja, co oznacza, że odszkodowanie powinno przywrócić w majątku poszkodowanego stan rzeczy naruszony zdarzeniem wyrządzającym szkodę, nie może ono jednak przewyższać wysokości faktycznie poniesionej szkody. Jednocześnie naprawieniu podlega jedynie taka szkoda, która pozostaje w adekwatnym związku przyczynowym ze zdarzeniem wyrządzającym szkodę. Oceny, czy poniesienie określonych kosztów mieści się w ramach szkody i normalnego związku przyczynowego, należy dokonywać na podstawie indywidualnej sytuacji poszkodowanego i konkretnych okoliczności sprawy. Nie ulega wątpliwości, że szkoda majątkowa może wyrażać się w braku możliwości korzystania z określonej rzeczy, np. samochodu. Jeżeli więc poszkodowany ponosi w związku z tym koszty wynajmu pojazdu zastępczego, które były konieczne, to mieszczą się one w pojęciu szkody podlegającej wyrównaniu przez ubezpieczyciela.

Zasada pełnej kompensacji szkody przemawia więc za przyjęciem stanowiska o obowiązku zwrotu przez ubezpieczyciela wydatków koniecznych, tj. niezbędnych do czasowego używania zastępczego środka komunikacji w związku z niemożliwością korzystania z niego wskutek uszkodzenia. Przy czym odszkodowanie należy się tylko w takim zakresie, w jakim poszkodowany korzystałby ze swego środka lokomocji, gdyby mu szkody nie wyrządzono. Będzie to więc odszkodowanie, które należy przyznać za taki czas, jaki odpowiada okresowi pomiędzy dniem wyrządzenia szkody a dniem naprawienia pojazdu, biorąc pod uwagę wszelkie technologiczne uwarunkowania związane z jego przywróceniem do stanu poprzedniego oraz z przeprowadzeniem postępowania likwidacyjnego przez ubezpieczyciela. Opierając się zaś na opinii biegłego sądowego, uznać należało, że uzasadniony okres najmu pojazdu zastępczego na czas naprawy pojazdu uszkodzonego wynosił 24 doby i w tym zakresie opinia biegłego sądowego nie była kwestionowana przez żadną ze stron, natomiast stawka najmu pojazdu zastępczego nie była sporna.

W niniejszej sprawie powód domagał się zasądzenia kwoty 2 940 złotych z tytułu zwrotu pozostałej części kosztów najmu pojazdu zastępczego stanowiących różnicę między kosztem najmu określonym na fakturze numer (...) w kwocie 5 250 złotych netto (25 dób według stawki w kwocie 210 złotych netto) a kwotą wypłaconą z tego tytułu przez pozwanego, tj. kwotą 2 310 złotych (11 dni według stawki w kwocie 210 złotych netto).

Mając na uwadze uzasadniony okres najmu pojazdu zastępczego wynoszący w niniejszej sprawie 24 doby oraz uznając stawkę za najem pojazdu w kwocie 210 złotych netto (niesporne), celowy i uzasadniony koszt najmu pojazdu zastępczego w niniejszej sprawie wyniósł kwotę 5 040 złotych netto. Pozwany z tego tytułu wypłacił powodowi kwotę 2 310 złotych, a zatem żądanie powoda z tego tytułu było zasadne w zakresie kwoty 2 730 złotych (5 040 złotych – 2 310 złotych).

Uwzględniając powyższe należało uznać, iż pozwany (...) spółka akcyjna z siedzibą w W. zobowiązany jest do zwrotu powodowi F. G. pozostałej części odszkodowania w kwocie 3 531,29 złotych (tj. kwotę 801,29 złotych netto tytułem

zwrotu pozostałej części kosztów naprawy oraz kwotę 2 730 złotych netto tytułem zwrotu pozostałej części kosztów najmu pojazdu zastępczego), wobec czego Sąd na podstawie art. 822 k.c. w zw. z art. 361 k.c. w zw. z art. 481 § 1 k.c. w punkcie pierwszym wyroku zasądził od pozwanego (...) spółki akcyjnej z siedzibą w W. na rzecz powoda F. G. kwotę 3 531,29 złotych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi za okres od dnia 05 września 2016 roku do dnia zapłaty (wartość odszkodowania w kwocie netto nie była kwestionowana przez pozwanego, podobnie jak termin naliczania odsetek).

Uznając zaś dalej idące żądanie pozwu za niezasadne, Sąd oddalił je w punkcie drugim wyroku na podstawie wymienionych wyżej regulacji stosowanych a contrario.

O kosztach procesu Sąd orzekł jak w punkcie trzecim wyroku zgodnie z zasadą stosunkowego rozdzielenia kosztów określoną w art. 100 k.p.c. w zw. z art. 108 k.p.c.

W niniejszej sprawie powód wygrał sprawę w 94,39%, a pozwany w 5,61%. Koszty poniesione przez powoda wyniosły kwotę 2 305 złotych (opłata sądowa od pozwu – 188 złotych, koszty zastępstwa procesowego – 900 złotych, opłata skarbową od pełnomocnictwa – 17 złotych oraz wykorzystana zaliczka na poczet kosztów wynagrodzenia biegłego sądowego w kwocie 1 200 złotych). Koszty poniesione przez pozwanego wyniosły kwotę 988 złotych (koszty zastępstwa procesowego – 900 złotych, opłata skarbową od pełnomocnictwa – 17 złotych oraz wykorzystana zaliczka na poczet kosztów wynagrodzenia biegłego sądowego w kwocie 71 złotych).

Powodowi zatem należy się zwrot kosztów procesu w kwocie 2 175,69 złotych (94,39 % z kwoty 2 305 złotych), zaś pozwanemu – w kwocie 55,43 złotych (5,61% z kwoty 988 złotych).

Po skompensowaniu obu powyższych kwot pozwany winien zwrócić powodowi kwotę 2 120,26 złotych, którą Sąd zasądził na jego rzecz w punkcie trzecim wyroku.

ZARZĄDZENIE

1. (...)
2. (...)
3. (...)

SSR Justyna Supińska

Gdynia, dnia 26 lutego 2019 roku